

PANDEMİYA DÖVRÜNDƏ YOXSULLUQ VƏ ONUNLA MÜBARİZƏ YOLLARI

Daxil olub: 1 mart 2022-ci il;
Qəbul olunub: 5 aprel 2022-ci il
Received: 1 March 2022;
Accepted: 5 April 2022

Xülasə

Bu tədqiqatın başlıca məqsədi pandemiya dövründə yoxsulluğun beynəlxalq və ölkə səviyyəsində vəziyyəti və onunla mübarizə istiqamətində təkliflərin verilməsindən ibarətdir. Tədqiqatın əsas metodologiyasını yoxsulluq konsepsiyası baxımından beynəlxalq təşkilatların hazırladığı pandemiya dövründə yoxsulluğun təhlili, o cümlədən iqtisadi və sosial mexanizmlərin tətbiq edilməsi ilə yoxsulluğun azadılması tədbirlərinin görülməsi və onların mövcud sosial-iqtisadi siyasetlə müqayisə edilməsi üçün nəzəri və praktiki üsullar təşkil edir. Tədqiqatın praktiki əhəmiyyətini sosial-iqtisadi siyasetin formalşdırılması və yoxsulluqla mübarizə istiqamətində siyasetlərin tətbiqi təşkil edir və bu istiqamətdə elmi araşdırma aparan mütəxəssislərin elni və praktiki biliqlərinin zənginləşdirilməsinə xidmət edir.

Açar sözlər: pandemiya, yaşayış minimumu, yoxsulluq.

THE WAY TO FIGHT AGAINST POVERTY IN PANDEMIC

Huseyn Huseynov

Doctor of Philosophy in Economics,
Lecturer, "SABAH Center", UNEC
huseynovhe@gmail.com

Summary

The main purpose of this study is to provide recommendations on poverty at the international and national level during the pandemic and ways to combat against poverty. The main methodology of the study is the analysis of poverty during the pandemic by using number of international reports on poverty alleviation. The methodology also includes theoretical and practical methods for reducing poverty through economic and social mechanisms and their comparison with existing socio-economic policies. The practical significance of the research is the formation of socio-economic policy and the application of policies to combat poverty, and serves to enrich the scientific and practical knowledge of specialists conducting research in this area.

Keywords: pandemic, living minimum, poverty.

БЕДНОСТЬ В ПЕРИОД ПАНДЕМИИ И СПОСОБЫ БОРЬБЫ С НЕЙ

Гусейн Гусейнов

д-р филос. по экон., преподаватель,
Центр «Сабах», UNEC
huseynovhe@gmail.com

Резюме

Основной целью данного исследования является предоставление рекомендаций о состоянии бедности на международном и национальном уровнях в период пандемии и способах борьбы с ней. Основной методологией исследования является анализ бедности в период пандемии, разработанный международными организациями в рамках концепции бедности, включающей теоретические и практические методы реализации мер по сокращению бедности через экономические и социальные механизмы и сопоставление их с существующими социально-экономическими политиками. Практическая значимость исследования заключается в формировании социально-экономической политики и применении политики борьбы с бедностью, а результаты исследования служат обогащению научно-практических знаний специалистов, проводящих исследования в этой области.

Ключевые слова: пандемия, прожиточный минимум, бедность.

Yoxsulluq insanların keyfiyyətli həyat sürməsi üçün minimum (əsas) tələb olunan resursların çatışmazlığı arayışımı ifadə edir. Minimum tələb olunan resurslara maliyyə resursları, sağlamlıq, iş təhlükəsizliyi, qidalanma, geyimnə və şəxsi təhlükəsizlik kimi faktorlar daxildir. Hər kəs üçün minimum tələblərin ödənilməsi, yəni yoxsulluq faiziñin sıfır yaxınlaşdırılması ölkələr üçün inkişafı əks etdirən əsas faktorlardan biridir. Bu inkişafa nail olmaq üçün isə dövlətlər öz növbələrində uzunmüddətli siyaset və ya tədbirlər formalşdırırlar.

Qeyd edək ki, sosial problemlərdən biri və əsası olan yoxsulluq istənilən iqtisadi sistem üçün xarakterikdir. Yoxsulluğun miqyası Ümumi Daxili Məhsulun (ÜDM) həcmindən, onun bölüdürləməsi üsullarından, ölkənin istehsal potensialından, əhalinin həyat səviyyəsindən asılı olaraq fərqləndir. Fərqləndirici xüsusiyyətlərdən asılı olaraq, beynəlxalq təcrübədə yoxsulluğa, əsasən aşağıdakı yanaşmalar mövcuddur:

- ✓ Mütləq yoxsulluq;
- ✓ Nisbi yoxsulluq;
- ✓ Subyektiv yoxsulluq;

- ✓ Məhrumiyyət yanaşması;
- ✓ Çoxfaktorlu yoxsulluq.

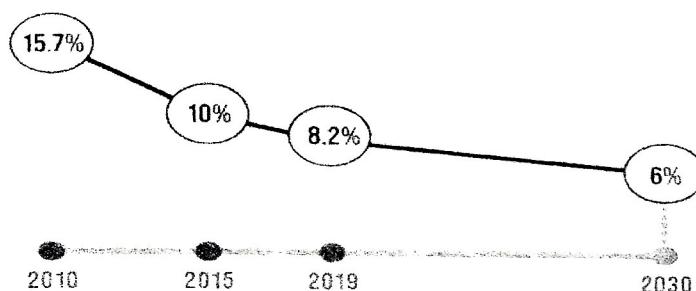
Mütələq yoxsulluq dedikdə, bəzi hallarda biz buna gəlirlər üzrə yoxsulluq kimi də yanaşırıq. Yoxsulluğun bu forması ölkə üzrə adambaşına gəlirlərin və yaşayış minimumunun və ya bəzi ölkələrdə ehtiyac meyarının müqayisəsi əsasında müəyyən olunur. Qeyd edək ki, Dünya Bankı tərəfindən müəyyən edilmiş və alıcılıq qabiliyyəti pariteti (PPP) nəzərə alınmış mütələq yoxsulluq həddi bir nəfər üçün gündəlik 1,90 ABŞ dolları səviyyəsində qərarlaşmışdır. BMT tərəfindən isə ifrat yoxsulluq həddi anlayışı istifadə edilir ki, bu da 1,25 dollardan aşağı gündəlik gəlirlər yaşayan əhalini kateqoriyası hesab edilir. Qeyd edək ki, bu üsul yoxsulluğun ölçülməsi baxımından və daha asan məlumat bazasına çıxışın təmin olunması üçün rahat vasitə olsa da, daha real mənzərəni göstərə biləcək təhlillərin aparılmasına imkan vermir [7]. Nisbi yoxsulluq dedikdə isə mütələq yoxsulluqdan fərqli olaraq hər hansı minimum səbətə əsaslanan göstəriciyə görə deyil, yaşam üçün tələb olunan yaşayış standartlarının qarşılıması üçün xərclərin gəlirlərdən yüksək olan hissəsinə düşən əhali kateqoriyası nəzərdə tutulur. Beynəlxalq təcrübədə də adambaşına düşə bilən əhali gəlirləri üzrə nisbi yoxsulluq həddinin müqayisəsi əsasında nisbi yoxsulluq müəyyən edilir. Bu göstərici beynəlxalq təcrübədə median gəlinin daha çox 50 faizi həddindən götürülür [3].

Qeyd edək ki, subyektiv yoxsulluq dedikdə isə bu, daha çox sorğulara əsaslanaraq müəyyən edilən yoxsulluq növüdür. Lakin subyektivliyə əsaslanmasına baxmayaq, bəzi hallarda bu forma reallığı daha dəqiq əks etdirə bilir.

Bununla yanaşı, beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən hesablamalarda geniş istifadə edilən məhrumiyyət və çoxfaktorlu yoxsulluq yanaşmasından istifadə olunur ki, bu da sosial təcrid və sosial inklüzivləyin müəyyən edilməsi üçün vacib əhəmiyyət daşıyır. Bununla yanaşı, bu yanaşmada insanların səhiyyə, təhsil və digər sosial xidmətlərə çıxışı məsələlərinə baxılır ki, bu da uzunmüddətli dövrədə insan kapitalının vəziyyətinin təhlil olunmasına xidmət edir.

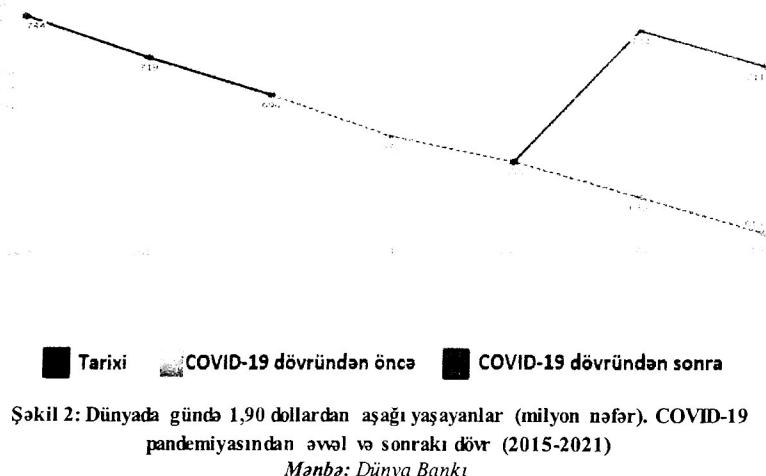
Qeyd edək ki, son 10 illiklər ərzində yoxsulluğun aradan qaldırılması, xüsusilə 2000-ci ildə Minilliyyin İnkışaf Məqsədlərinin (MİM) müəyyənləşdirilməsindən bəri beynəlxalq bir problem halına gəlmədir. Bununla yanaşı, davamlı səylərə baxmayaq, hələ də dünya əhalisinin bir hissəsi qəraətbəxş olmayan şəraitdə yaşayır. Buna görə, 2015-ci ildən sonrakı inkişaf hədəfləri ilə bağlı müzakirələrin intensivləşməsi və Dünya Bankının dünyada həddindən artıq yoxsulluğu aradan qaldırmaq üçün yeni bir hədəf təyin etməsi ilə yoxsulluq probleminin hələ də ‘Dünyamızın transformasiyası: 2030-cu ildək Dayanıqlı İnkışaf Gündəliyi’nin mərkəzində olduğunu müşahidə etmək təccübü deyil. Sosial-iqtisadi inkişaf üçün yoxsulluğun aradan qaldırılmasına dair dünya miqyasında bir razlaşma mövcud olsa da, yoxsulluğun

tərif və ölçülməsi mövzusunda beynəlxalq bir fikir birlüyü yoxdur [11]. Eyni zaman da vurğulamaq lazımdır ki, beynəlxalq səylərin eksəriyəti pul gəlirləri baxımından ölçülən yoxsulluğun aradan qaldırılmasına yönəldilmişdir, lakin daha əhatəli ölçülmə üçün bir sıra risklərin nəzərə alınması və məhrumiyyətin çoxölçülü aspektlərinin daxil edilməsi daha detallı hesablamalara nail olmasına kömək edə bilir. 2015-ci ildə 2030 Gündəliyinin imzalandığı tarixdə dünyada yoxsulluq 10 faiz olduğu təqdirdə, 2019-cu ildə bu göstərici 8,2 faizə enmişdir ki, bu da özlüyündə müsbət irəliləyişdir. ‘Dünyamızın transformasiyası: 2030-cu ildək Dayanıqlı İnkışaf Gündəliyi’ndə qeyd olunduğu kimi, hədəf olaraq müəyyən edilmiş 2030-cu ildək kəskin yoxsulluğa son qoymaq dünya ölkələri qarşısında başlıca məqsəddir [6]. Şəkil 1-də qeyd edilən göstərici COVID-19 pandemiyası nəzərə alınmadan hesablanmışdır. Hazırkı dövrə, yəni COVID-19 pandemiyasının təsiri ilə dünya əhalisi arasında yoxsulluq və ifrat yoxsulluq faizinin artacağı istisna edilmirdi.

Şəkil 1. Yoxsulluq üzrə COVID-19 pandemiyasından əvvəl proqnoz
Mənbə: BMT-nin Dayanıqlı İnkışaf Məqsədləri üzrə Hesabatı, 2020

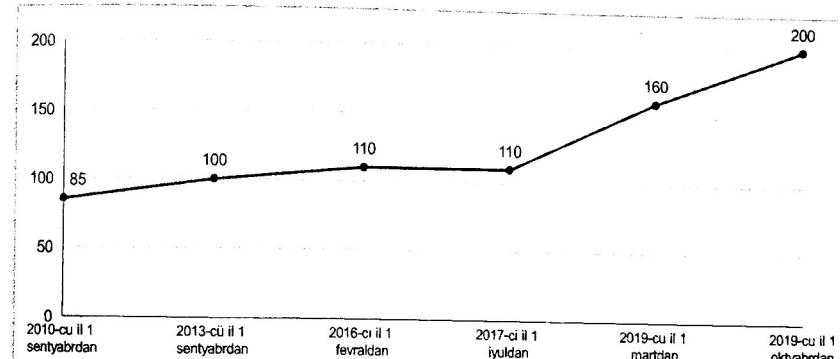
Bu istiqamətdə Dünya Bankı tərəfindən COVID-19 pandemiyasının birbaşa təsiri nəticəsində 2020-ci ildə 119-124 milyon əlavə insanların ifrat yoxsulluq vəziyyətinə düşəcəyi proqnoz edilmişdir. COVID-19 pandemiyasının təsiri nəticəsində 2020-ci ildən yekunlarında əlavə 98 milyon insanların ifrat yoxsulluğa düşürə olduğu ortaya çıxdı. Qeyd edilən faktorlar Dünya Bankı tərəfindən aparılan proqnozların demək olar ki, təsdiqini tapdığı məlum olmuşdur. Aşağıdakı müqayisəli diaqramdan COVID-19 dövründən önce və COVID-19 sonrası qlobal ifrat yoxsulluğun dəyişməsini görmək mümkündür [5].

Qeyd edək ki, pandemiya başlayanda bir çox inkişaf etməkdə olan ölkələr yüksək gelirli ölkələrə bənzər şəkildə qapanmala getmək istiqamətində (lockdown) tədbirlərin həyata keçirilməsinə başladılar. Qapanmalar koronavirusun yayılmasının qarşısının alınmasına baxmayaraq, ümumi gelirləri və məşğulluğu azaldıb, həddindən artıq yoxsuluğun artmasına səbəb olmuşdur. 2021-ci ildən başlayaraq məcburi qapanmaların hissə-hissə aradan qaldırılması nəticəsində iqtisadi aktivliyin bərpası baş tutmuş, sosial risklər tədricən neytränləşmişdir [8]. Həyata keçirilən tədbirlər nəticəsində daha sərt qlobal iqtisadi kiçilmənin, iş yerlərinin bağlanması və sosial xərclərin artımının qarşısının alınması qismən mümkün olmuşdur. 2021-ci ilin əvvəllerindən etibarən COVID-19 virusuna qarşı peyvəndlənmə işinin başlanılması, əksər ölkələrdə məhdudlaşdırıcı tədbirlərin qismən aradan qaldırılması dünya iqtisadiyyatının bərpası və iqtisadi artım üçün müsbət meyillərin formallaşması ilə nəticələnmişdir. Bununla belə, koronavirusun yeni dalgalarının mümkinliyi və yeni şamlarının yaranması, peyvəndlərin lazımi miqdarda istehsalı və ədalətli bölgüsü üzrə müşahidə edilən problemlər dünya iqtisadiyyatının gələcək mənzəresi üçün qeyri-müayyənliliklərin hələ də davam etdiyini göstərir. Qeyd edilməlidir ki, pandemiyanın aradan qaldırılmışında əldə ediləcək nailiyətlər və iqtisadi subyektlərin müsbət gözləntiləri investisiyalar, məşğulluq, əhalinin gelirləri və məcmu tələb üzrə artıma və bununla da bərpa prosesinin sürətlənməsinə səbəb ola bilər.

Pandemiyadan sonrakı dövdə də sosial risklərin müxtəlif həssas qruplara arasında qeyri-bərabər formada paylanması proqnozlaşdırılır. Xüsusilə qeyri-formal iqtisadiyyatda

çalışan və ixtisassız və bacarıqlarsız əmək bazarında fəaliyyət göstərən bazar iştirakçıları üçün pandemiyanın mənfi nticələrinin uzun müddət qalacağı gözlnilir. COVID-19 pandemiyasının sosial qruplara təsirinin minimallaşdırılması və yoxsuluq riskinin azaldılması üçün ötən dövr ərzində Azərbaycanda da bir sra sosial tədbirlər həyata keçirilmişdir. Müxtəlif səviyyələrdə pensiya və əməkhaqlarının davamlı olaraq artırılması, həssas qruplardan olan azəminət ailələrin sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi ölkəmizdə tətbiq edilən sosial təminat siyasetinin əsas elementlərini təşkil etmişdir. Xüsusilə 2019-cu ildə ölkə əhatisinin 40 faizi əhatə edən iki sosial paket təqdim olunmuş və icra edilmişdir. Aparılan islahatların mübüüm bir hissəsi pensiyaların həm minimum həddinin, həm də orta aylıq məbləğinin artımına yönəldilmişdir. Beləliklə, yaşı görə əmək pensiyasının minimum məbləği (baza hissəsi) 2011-ci il vəziyyətindəki 85 manatdan 2021-ci il təqribən 2,35 dəfə artırılaraq, 200 manata çatdırılmışdır.

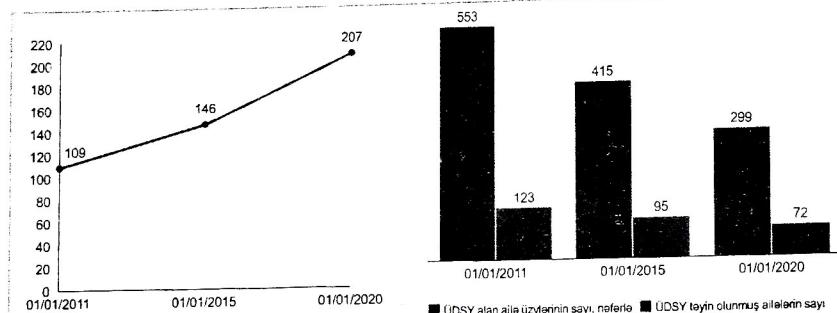

Şəkil 3. Əmək pensiyasının minimum məbləği (manat)

Mənbə: Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyi

2021-ci ildə Azərbaycan minimum pensiyanın alıcılıq qabiliyyəti indeksi əsasında hesablanmış məbləğinin MDB ölkələri arasında müqayisəsinə görə ilkin sıralarda qərarlaşmışdır. Əmək pensiyalarının siğorta hissəsi 2020-ci ildə əvvəlki il üzrə ölkədə nominal orta aylıq əməkhaqqının artım tempinə uyğun olaraq 16,6 faiz, 2021-ci ildə isə 11,4 faiz indeksləşdirilmiş və nticədə ölkə üzrə pensiyaların orta aylıq məbləği 330 manata yüksəlmüşdir. Həmçinin fərdi uçot sisteminde fərdi hesabların siğorta hissəsində qeydə alınmış pensiya kapitalı məbləğləri 2020-ci ildə ölkə üzrə istehlak qiymətləri indeksinin 2,8 faizlilik səviyyəsinə uyğun indeksləşdirilmişdir [9]. Ölkədə yoxsul təbəqənin ehtiyaclarının qarşılıqlamasına yönələn ünvanlı dövlət sosial yardımı programının təyinat mexanizminin təkmilləşdirilməsi, azəminət ailə-

lərin təminatına daha dayanıqlı mexanizmlərlə nail olunması sahəsində aparılan işlahatlar bu kateqoriyadan olan insanların sosial müdafiəsinə əlavə imkanlar yaratmışdır. Azəminətli ailələrə verilən sosial yardımın məbləğinin hesablanmasımda əsas götürülen ehtiyac meyarının həddi son 10 ildə (2,3 dəfə) artırılaraq, 2011-ci ildə mövcud olan 75 manatdan hazırda müəyyən edilmiş 190 manata çatdırılmışdır.

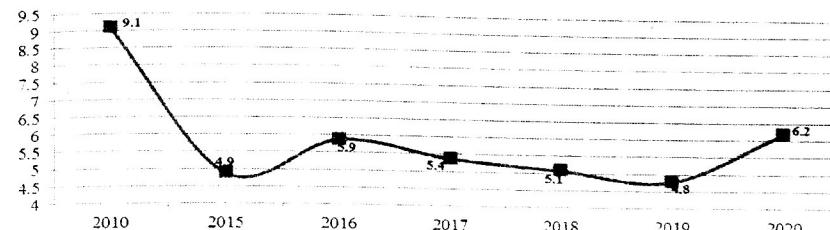
Şekil 4. Ünvanlı Dövlət Sosial Yardımın məbləği (bir ailəyə düşən orta aylıq), manat (solda), ÜDSY təvələ olunmuş ailələrin və ailə üzvlərinin illər üzrə dinamikası, min nəfər (sağda)

Manba: Emek ve Eşalının Sosyal Müdafiesi Nazirliyi

Aztəminatlı ailələrdən olan insanların potensial imkanları müqabılındə şəxsi təsərrüfatlarını yaradaraq inkişaf etdirmələri və ya fərdi əmək fəaliyyəti ilə məşğul olmaqla gəlirlərini artırımlarına dəstək verilməsi ilə dayanıqsız passiv sosial təminat tədbirlərindən dayanıqlı aktiv məşğulluq proqramlarının tətbiqinə keçilməsi baş tutmuşdur [1]. Bu dəyişikliklər aztəminatlı ailələrin yardımından asılılığının aradan qaldırılması və daha çox özünüməşğulluğa cəlb etməklə ailənin maliyyə dayanıqlığının təmin edilməsinə yönəlmışdır. Bu keçidin baş tutması aztəminatlı ailələrin kiçik təsərrüfatlarının formalasdırılması üçün ciddi imkanlar yaratmış olur. Lakin buna baxmayaraq, ÜDSY proqramlarına müraciət edənlərin sayıda ciddi dəyişiklik baş vermemişdir. Yuxarıda da qeyd edildiyi kimi, bu proqramların əlebaxınlıq sindromu yaratdığını nəzərə alaraq, uzunmüddətli dövrdə tətbiqi arzuolunan deyil. Bu formatda tətbiq olunan proqramlar daha qısa müddətdli 6-12 aylıq müddətdə və reabilitasiya xarakterli olması vacibdir. Başqa sözə desək, proqram müddətində aztəminatlı ailələr daha aktiv proqramlara cəlb edilməlidir, əmək bazarına ineqrasiya edilməsi üçün fərdi məşğulluq proqramlarına cəlb edilməlidirlər.

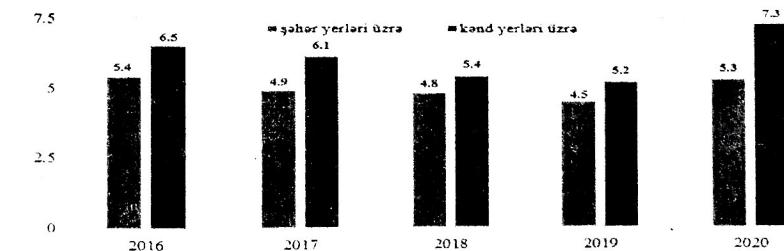
Ötən 10 il ərzində əhalinin sosial müdafiəsi sahəsində həyata keçirilən təşəbbüslerin nəticələri ister sosial təminat növlərinin keyfiyyət, isterse də kəmiyyət göstəricilərində özünü bürüza verməkdədir. Bu baxımdan, əsas sosial ödəniş növlərinən olan

sosial müavinətlərin unifikasiyası, onların hüquqi çərçivələrinin əhalinin sosial, iqtisadi və demografik göstəricilərinə daha adekvat qaydada tənzimlənməsi, onlara hüquqların müasir texnologiyaların tətbiqi ilə müəyyən edilməsi xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Aparılan islahatlar nöticəsində ötən dövr ərzində ölkəmizdə yoxsulluq həddi nəzarəcərpacaq dərəcədə aşağı düşmiş, lakin pandemiyanın təsirləri son 2 il ərzində göstəricinin artımı ilə müsahidə olunmuşdur [10].

Şəkil 5. Milli yoxsulluq həddindən aşağı yaşayın əhalinin xüsusi çekisi, faizlə
Mənbə: DSK [2]

Şekildən göründüyü kimi, ölkəmizdə milli yoxsulluq həddindən aşağı yaşayan əhalimizin xüsusi çəkisi 2010-cu ildə mövcud olan 9,1 faiz həddindən 2015-ci ildə qeydə alınmış 4,9 faizə düşmüştür. Lakin 2016-ci ildə baş vermiş iqtisadi dalğalannımlar nəticəsində bu hədd 1,0 faiz artmışdır. Söziqedən göstəricidə pandemiya dövründə (2020-ci il) yenidən cuzi artım müşahidə edilmiş və 6,2 faizə qədər yüksəlmə baş vermişdir. Belə ki, göstərici kişilərdə 6,1 faiz, qadınlarda isə 6,6 faiz olmuşdur. Qeyd etmək lazımdır ki, yoxsulluq həddi şəhər və rayonlar arasında fərqli formada təzahür etmişdir. Statistik göstəricilərə nəzər salsaq görərik ki, şəhər ərazilərində yaşayan əhali kateqoriyasının yoxsulluq riski rayonlarla müqayisədə daha aşağı olmusdur.

Şekil 6. Milli yoksulluq həddindən aşağı səviyyədə yaşayan əhalinin xüsusi çəkisi, yaşayış yerləri üzrə bölgüdə, faizlə
Manba: DŞK [2]

Şəkildən də göründüyü kimi, 2020-ci ildə şəhər yerləri üzrə yoxsulluq 5,3 faiz olduğunu təqdirdə, kənd ərazilərdə bu göstərici 7,3 faiz təşkil etmişdir. Bunun əsas sahələrdən biri şəhər ərazilərdə iqtisadi aktivliyin daha yüksək olması və məşğulluq imkanlarının daha geniş olmasına, lakin imkanlarına çıxışı asanlaşdırılmışdır. Qeyd edilən boşluğun aradan qaldırılması üçün regionlarda real sektora daha çox investisiyaların yatırılması, sahibkarların regional iqtisadi fəaliyyətlərinin genişləndirilməsi üçün güzəşt mexanizmlərinin tətbiqini zəruri edir. Təbii olaraq, səmərəli investisiya mühiti məhsuldar özəl sərmayəni təşviq edir, bu isə öz növbəsində iqtisadi artım və yoxsullüğün azalmasına üçün əhəmiyyətli mühərrik rolunu oynayır. Bununla yanaşı, həmin regionlarda yaşayan insanlar üçün məşğulluq imkanlarının yaranmasına, əmtəə və xidmətlərin çeşidinin genişləndirilməsinə, qiyamət rəqabətinin yaranmasına zəmin yaradır. Bununla yanaşı, regionun inkişaf və sosial məqsədlərini maliyyələşdirmək üçün dayanaqlı vergi gəlirləri mənbəyini dəstekləmiş olur.

Dünya Bankının 60 ölkədə 60 000-dən çox yoxsul kişi və qadınlar arasında aparılan araşdırmalarına görə, yoxsulluqdan çıxan şəxslərin 80 faizindən çoxunda həlliəcidi amil ailə başçısının yeni işə düzəlməsi və özünü məşğulluğunu təmin etməsi olmuşdur [4]. Bunun baş verməsi üçün əsas zəmin, təbii ki, iqtisadi aktivlik və özəl sektorun inkişafıdır. Canlı və şaxələndirilmiş iqtisadiyyat rəqabəti əməkhaqlarının formalşması üçün başlıca şərtlərdən biridir. Bununla yanaşı, müsbət investisiya mühiti ilə dəsteklənən məhsuldar sahibkarlıq subyektləri daha yüksək əməkhaqqı ödəmək və işçiləri təlimlərə cəlb etmək üçün daha çox sərmaya qoymaq imkanlarına malik ola bilir. Firmaların böyüürəsi və bunun nticəsi olaraq əmək bazarında təklifin tətbi üstələməsi ilə nəticələnə bilir ki, bu da kiçik müəssisələrin də əməkhaqlarını daha rəqabəti formaya gətirmələrinə səbəb ola bilir. Belə ki, kənd ərazilərdə artan məşğulluq kənd təsərrüfatında əməkhaqqının artımı ilə paralel, yoxsullüğün azaldılmasına əhəmiyyətli təsir göstərir. Göründüyü kimi, uzunmüddətli dövrdə investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması yalnız iş yerləri yaratmaq deyil, həm də həyat standartlarını yaxşılaşdırmaq və insanları gələcəkdə daha yaxşı iş yerlərində istifadə etmək üçün öz təhsillərinə və bacarıqlarına daha çox sərmaya qoymağa təşviq edir. Beləliklə, bacarıqlar və iş yerləri arasında ikitərəfli əlaqə qurulmuş olur ki, bu da öz növbəsində uzunmüddətli dövrdə yoxsulluq riskindən qorumağı və insan inkişafını təmin edir.

Qeyd olunanları və beynəkalq təşkilatların sorğu nəticələrinə uyğun tövsiyələri nəzərə alaraq, pandemiya və postpandemiya dövründə yoxsullüğün aradan qaldırılması və onunla mübarizə üçün iqtisadi və sosial istiqamətdə islahat və tədbirlərin görüləməsi vacib əhəmiyyət daşıyır.

- xüsusiələ regional səviyyədə sahibkarlıq mühitinin daha da yaxşılaşdırılması və mikro, kiçik və orta sahibkarlıqla məşğul olan əhalilə kateqoriyasının maliyyə imkanlarına çıxışının artırılması;
- rayon və kənd ərazilərdə yerli məhsullar istehsal edən müəssisələrin açılmasının təşviq olunması və məşğulluq imkanlarının genişləndirilməsi;
- real sektora daha çox investisiyaların cəlb edilməsi üçün şəhər və kənd əraziləri üçün investisiya imkanlarının müəyyənləşdirilməsi, inkişaf ilə mövcud və yenilə investorlar üçün mexanizmlərin yaradılması;
- ünvanlılıq qorunmaqla pandemiya dövründə əmək qabiliyyəti olmayan və azzəminatlılığı müəyyən edilən ailələrə minimal yaşayış standartı (yaşayış minimumu) səviyyəsində nağd yardımın verilməsi;
- passiv formada tətbiq edilən dayanıqsız təminat proqramlarının daha dayanıqlı, aktiv məşğulluq proqramları ilə əvəzlənməsi;
- daha səmərəli və ünvanlı işsizlikdən şigorta sisteminin qurulması;
- hər kəs üçün iqtisadi stabilliyin və sosial risklərdən qorunmanın təmin edilməsi üçün ölkədə mövcud olan minimum aylıq əməkhaqqının yaşayış standartlarına uyğun tətbiq edilməsi;
- qadın və kişilərə bərabər əməkhaqlarının verilməsi üçün ədalətli əməkhaqqı sisteminin formalşdırılmasının dəstəklənməsi;
- uzunmüddətli dövrdə yoxsulluq riskinin minimuma endirilməsi və insan kapitalının inkişafına zəmin yaradılması üçün uşaqların olverişli, yüksək keyfiyyətli, erkən təhsilinə sərmaya qoymulması.

Şəkil 7. Komponentlərin sinergiyası
Mənbə: Müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Yoxsullüğün qarşısını almaq mümkündür. Ölkədə yaşayan bütün insanların layiqli hayatı şəraiti və maliyyə sabitliyi qura bilməsini təmin etmək səmərəli iqtisadi və sosial sistemin qurulmasından asildır. Qeyd etdiyimiz siyaset prioritətləri yoxsulluğun qarşısının alınması və hamı üçün iqtisadi və sosial imkanların təşviq edilməsi üçün xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Sosial risklərin qarşılanması və minimallaşdırılması iqtisadi potensialdan asıldır. Yoxsulluğun azaldılması üçün qısamüddətli proqramlarla yanaşı, uzunmüddətli perspektivdə insan kapitalını stimullaşdırın səmərəli təhsil sisteminin qurulması da diqqət mərkəzində saxlanılmalıdır.

Ədəbiyyat

1. Sosial təminata dair qanunvericilik tophusu. Azərbaycan Respublikasının Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyi. Bakı, 2015, 541 s.
2. Dayanıqlı İnkışaf Məqsədləri üzrə statistik icmal. Dövlət Statistika Komitəsi. Bakı-2021.
3. Hüseynov H.Ə. Sosial təminat: Nəzəriyyə və Praktika. Bakı-2018. Ləman nəşriyyatı. 324 səh.
4. Reversals of fortune Report on Poverty. World Bank Publications-2020.201 pages.
5. Sustainable Devcolvement Report -2021. United Nations and Cambridge University Publication. 518 pages.
6. Transforming our world: The 2030 Agenda for Sustainable Development. United Nations Publications. 2015.41 pages.
7. Barrientos A., Hulme D. Chronic poverty and social protection: Introduction // European Journal of Development Research, 2005, Vol. 17, No. 1, March, pp. 1-7.
8. <https://blogs.worldbank.org/opendata/updated-estimates-impact-covid-19-global-poverty-turning-corner-pandemic-2021>
9. www.sosial.gov.az (Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyinin veb sahifəsi)
10. www.stat.gov.az (Dövlət Statistika Komitəsinin veb sahifəsi)
11. www.worldbank.org (Dünya Bankının veb sahifəsi)